Gaşca de maimuţe

O povestire despre prietenie, huliganism şi tărie sufletească

În orice proces de dezvoltare apar la un moment dat conflicte. Este ceva absolut normal, o parte iminentă a procesului de creştere şi de construire a relaţiilor interpersonale.
Pe de altă parte, huliganismul este ceva complet diferit. Este cazul în care un copil se confruntă cu acea situaţie în care este cicălit, rănit sau abuzat de un alt copil şi simte că nu se mai poate apăra. Mulţi copii care trec prin astfel de experienţe se simt mânioşi, trişti, ruşinaţi şi neputincioşi.
Această povestire face referire la o gaşcă de maimuţe care trece de la o relaţie frumoasă de prietenie la una cu totul nouă, provocată de un incident de huliganism manifestat în interiorul grupului. Sunt dezvăluite sentimentele generate de acel caz şi felul în care personajele învaţă să se protejeze pe viitor împotriva huliganismului.
Este deosebit de folositor pentru un copil să ştie cum să se descurce cât mai bine în diverse situaţii conflictuale, deoarece astfel capătă încredere în sine şi tărie sufletească.

Potrivită pentru copii cu vârsta cuprinsă între 4 şi 10 ani

www.jucariieducationale.ro

ISBN 978-606-92867-2-2

Gaşca de maimuţe

Despre prietenie, huliganism şi tărie sufletească

Scrisă şi ilustrată de

Lauren Snailham (Psiholog Clinician)

Gaşca de maimuțe

Despre prietenie, huliganism şi tărie sufletească

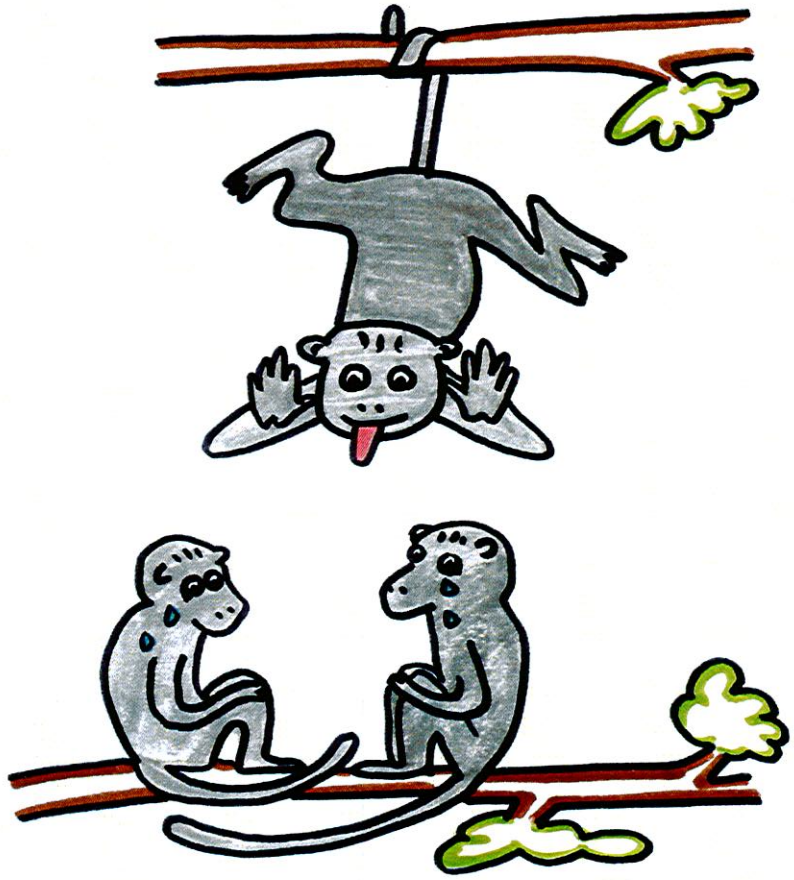

Scrisă şi ilustrată de

Lauren Snailham (Psiholog Clinician)

Mulțumiri

Deosebite mulțumiri tuturor celor care au ajutat la întocmirea acestei lucrări.

Nepoților mei, Dylan si Bradley, care au fost mereu nerebdători să asculte aceste povestiri şi să îşi spună părerea. Entuziasmul şi interesul vostru au fost pline de satisfacții.

Soțului meu David pentru tot sprijinul acordat cu acest proiect.

Mamei mele, Delyce, pentru încurajare, suport şi munca grea depusă: Nu ai renunțat niciodată!

Şi la final, dar nu în ultimul rând, copiilor cu care am lucrat. Voi ați fost cei care m-ați inspirat şi m-ați ghidat în căutarea unor mijloace inventive prin care să vă vindec.

Voi toți sunteți foarte speciali.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SNAILHAM, LAUREN
Gaşca de maimuțe / Lauren Snailham ; trad.: Alexandra Gorea, Roxana Moldovan. - Cluj-Napoca : Mido Print, 2011
ISBN 978-606-92867-2-2

I. Gorea, Alexandra (trad.)
II. Moldovan, Roxana (trad.)

615.851 - 053.2 : 821.11 - 93-34 = 135.1
159.9

Copyright©Asociația Alternativă Socială şi Capital Uman 2011
Toate drepturile rezervate
Reproducerea integrală sau parțială, sub orice formă, a textului fără acordul prealabil, în scris, al Asociației Alternativă Socială şi Capital Uman, este interzisă.
Traducerea în limba română cu permisiunea în scris a autoarei Lauren Snailham

www.jucariieducationale.ro
0721.54.22.76
e-mail : contact@jucariieducationale.ro
www.ascu.ro

ISBN : 978-606-92867-2-2

Din aceeaşi colecție:

1. Poate că sunt un curcubeu (Sentimente)
2. Furia (Managementul furiei)
3. Cupa cu nelinişti (Anxietate)
4. Gaşca de maimuțe (Huliganism)
5. Păsări curajoase (Abuz şi Dezvăluiri)
6. Ceva înfricoşător s-a întâmplat (Traumă)
7. Cele trei rățuşte confuze (Divorț)
8. Nufărul luat de ape (Moarte/Pierdere)
9. Purcica Norica (Huliganism)
10. Secretul (Alcoolism în familie)
11. Povara fluturelui (Împovărarea copilului)
12. Rapida şi prietenii ei (Hiperactivitate)
13. Stratul cu flori (Frați noi şi Rivalități)
14. Veverel şi ghindele (Cinste şi Încredere)
15. Familia mea (Familii vitrege)
16. George, ursul grizzly (Separare temporară de un părinte)

Notă către Terapeut / Profesor/ Părinte

În munca mea cu copiii am observat cât de importantă este creativitatea şi acceptarea folosirii unor tehnici noi. Acest fapt a fost mai evident mai ales atunci când pacientul era un copil la care era destul de greu de ajuns, unul care opunea rezistenţă în terapie. O tehnică folositoare a fost relatarea unor povestiri. Poveştile sunt prietenoase şi uşor de folosit deoarece ele glisează cu uşurinţă de la copil la personajul implicat. Terapeutul poate explora diversele dificultăţi pe care copilul le experimentează, prin intermediul personajelor de basm, al metaforelor şi al simbolurilor. Poveştile terapeutice pot fi folosite în cadrul şedinţelor de psihoterapie, în sala de clasă, individual, în grup sau în familie. Ele pot fi folosite de către psihoterapeut, de către părinte, profesor sau altă persoană de suport.

Îndrumări în relatarea povestirii:

Este de o importanţă imperioasă ca această povestire să fie citită de un adult, sau cel puţin sub supervizarea unui adult. Acest lucru asigură o receptare optimă a mesajului de către copil. Este de preferat să se citească toata povestirea, înainte să se facă interpretări sau să se discute pe marginea ei. În cazul în care copilul intervine cu o întrebare, este important să fie ascultat şi să se încerce explorarea aspectelor care îi trezesc curiozitatea. Dacă este adresată o întrebare, încercaţi să reformulaţi întrebarea pentru copil şi încurajaţi-l să îşi răspunda singur la întrebare. Acest tip de reflectare îi permite de obicei copilului să îşi spună părerea şi să prezinte povestea în funcţie de modul lui de înţelegere a acesteia.

În cazul unui copil cu tulburări de atenţie sau al unuia hiperactiv, eu recomand o citire în prealabil a povestirii, astfel încât în momentul în care i-o citiţi copilului să folosiţi o sumedenie de acţiuni şi expresii menite să îi menţină interesul viu.

După ce povestirea a fost citită, puteţi încerca una din următoarele idei, pentru a genera o discuţie pe marginea acesteia:

- Aţi putea cere copilului să vă spună care este părerea lui despre povestire şi dacă sunt anumite părţi pe care doreşte să le discute. Dacă lucraţi cu un singur copil, ar fi util să luaţi în considerare câte o parte a textului, una în care personajul îşi exprimă sentimentele şi să cereţi copilului să îşi exprime gândurile sau sentimentele referitor la acel fragment. Aţi putea chiar să îl provocaţi la o discuţie despre o experienţă similară pe care s-ar fi putut să o aibă.

- Poate fi folositor să îl lăsaţi pe copil să deseneze despre o anumită parte a povestirii, una pe care şi-o aminteşte, ca mai apoi să discutaţi despre acel desen.

- De asemenea, lutul vă poate da o mână de ajutor. Puteţi modela un anumit personaj a care copilul a făcut referire. De exemplu, eu am folosit cu succes lutul, atunci când am realizat o "cupă a neliniştilor".

- Tăviţa cu nisip poate fi de asemenea folosită pentru a exprima prin joc, trăirea copilului legată de poveste.

Tema acestei poveşti poate fi folosită în sesiunile de follow-up, împreună cu alte tehnici. Cele de mai sus sunt doar câteva indrumări pe care eu le-am folosit şi mi-au fost utile.

Se poate întâmpla ca un copil să asculte cu atenţie o povestire, dar să nu vrea să discute despre ea după aceea. Este indicat să respectaţi copilul şi cât este de pregătit să lucreze pe anumite teme.

În cazul unei clase de elevi trebuie avut în vedere faptul că anumiţi copii pot fi sensibili la temele expuse. În acest caz vă sfătuiesc să menţineţi expunerea la un nivel cât mai general cu putinţă. Dacă şi aşa un elev manifestă o reacţie emoţională prea intensă, oferiţi-i suport afectiv şi monitorizaţi-l. Dacă situaţia nu se rezolvă este indicat să anunăţaţi părinţii copilului.

În cazul în care experienţa unui copil este usor diferită de cea menţionată în povestire, puteţi modifica uşor detaliile, astfel încât să se potrivească copilului cu care lucraţi.

Eu am folosit aceste povestiri în practica mea şi sunt foarte bucuroasă să le pot împărtăşi cu voi. Sper să vă fie la fel de folositoare ca şi mie.

Lectură plăcută!

A fost odată ca niciodată un tărâm
al animalelor pădurii unde locuiau
trei maimuțe: Alexandru, Paul
şi Alin.

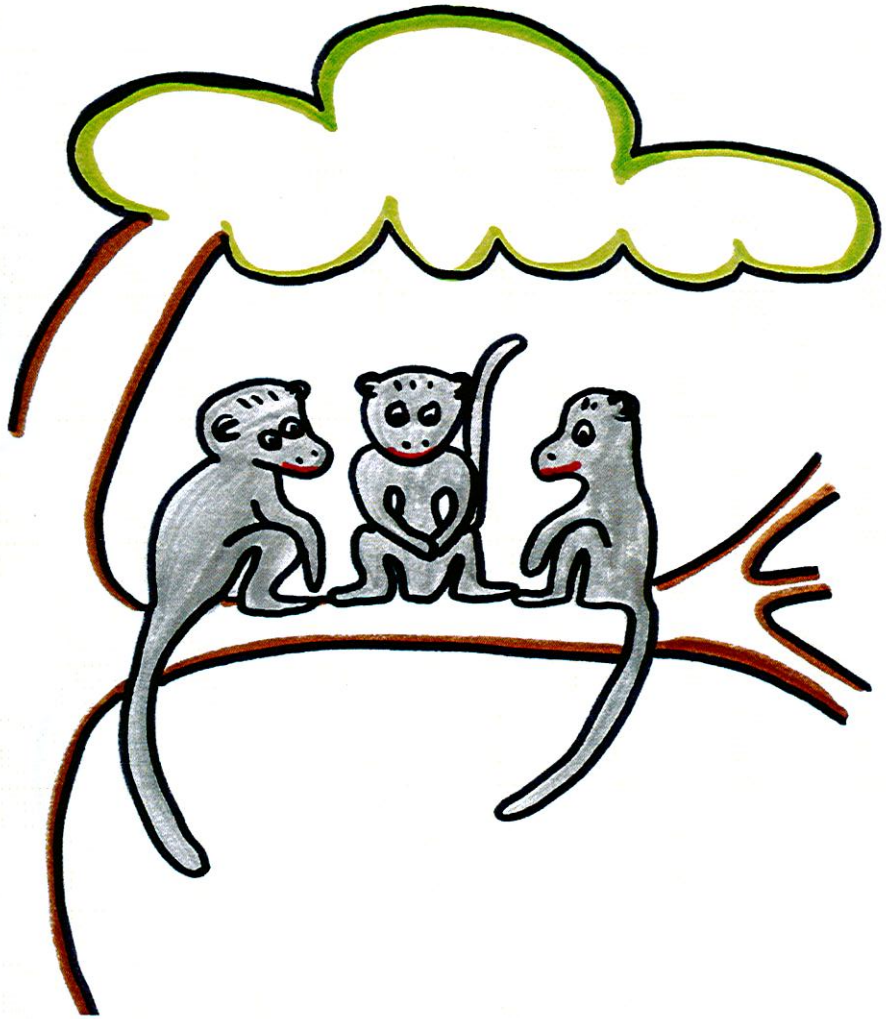

Maimuțele se jucau împreună,
mergeau la şcoală împreună şi
petreceau multe zile
distrându-se.

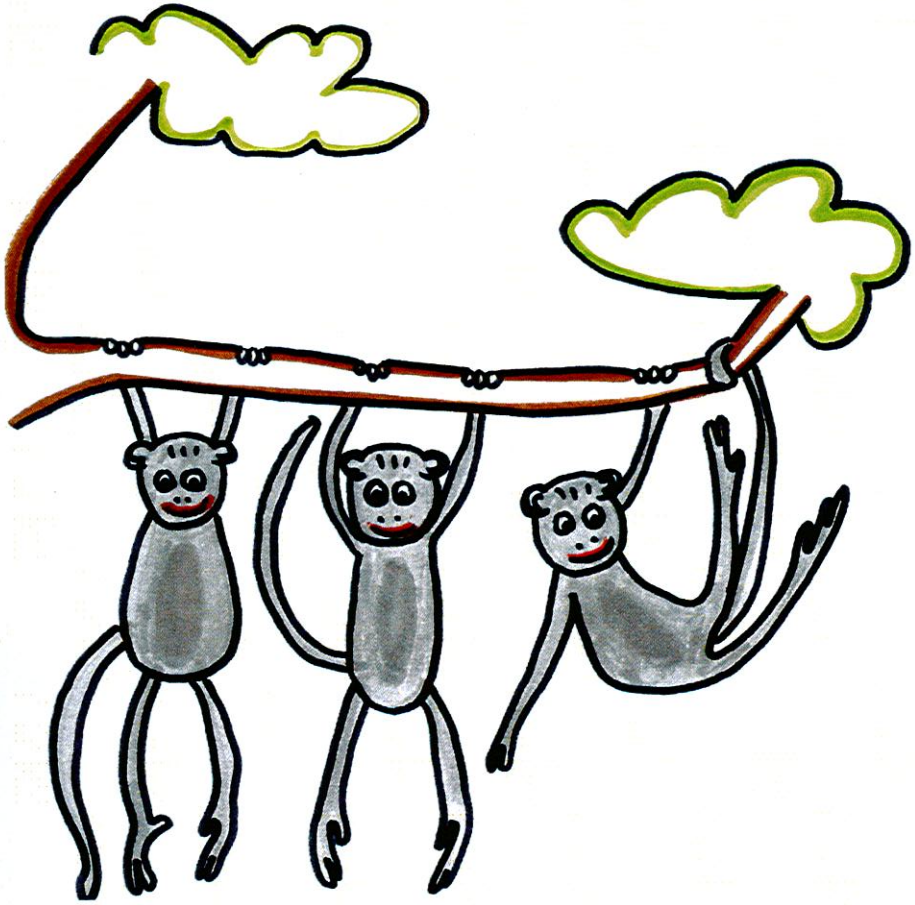

Se legănau de pe o creangă pe
alta, săreau din piatră în piatră
şi se întreceau, alergând
una după alta şi
râzând.

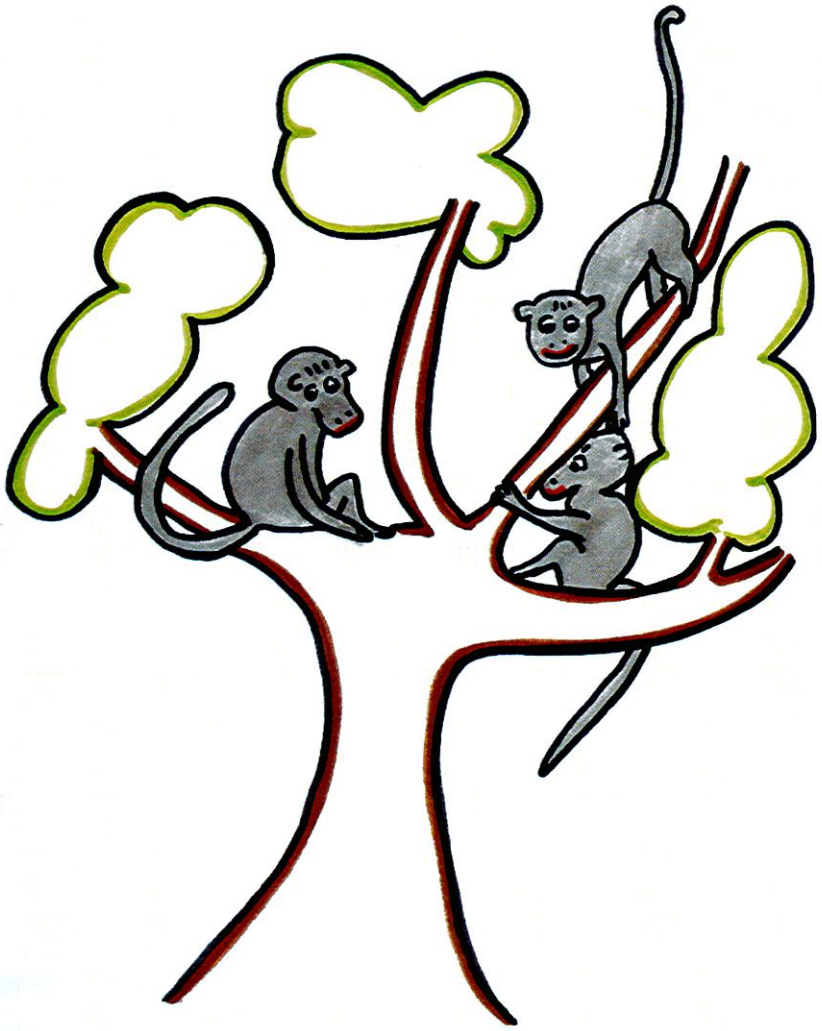

Dar, uneori, una dintre maimuțe,
Alexandru, devenea violentă
în timpul jocului.

Atunci el îşi plesnea prietenii
cu coada, le țipa în urechi şi
sărea pe creanga pe care aceia
stăteau, până ce îi speria.

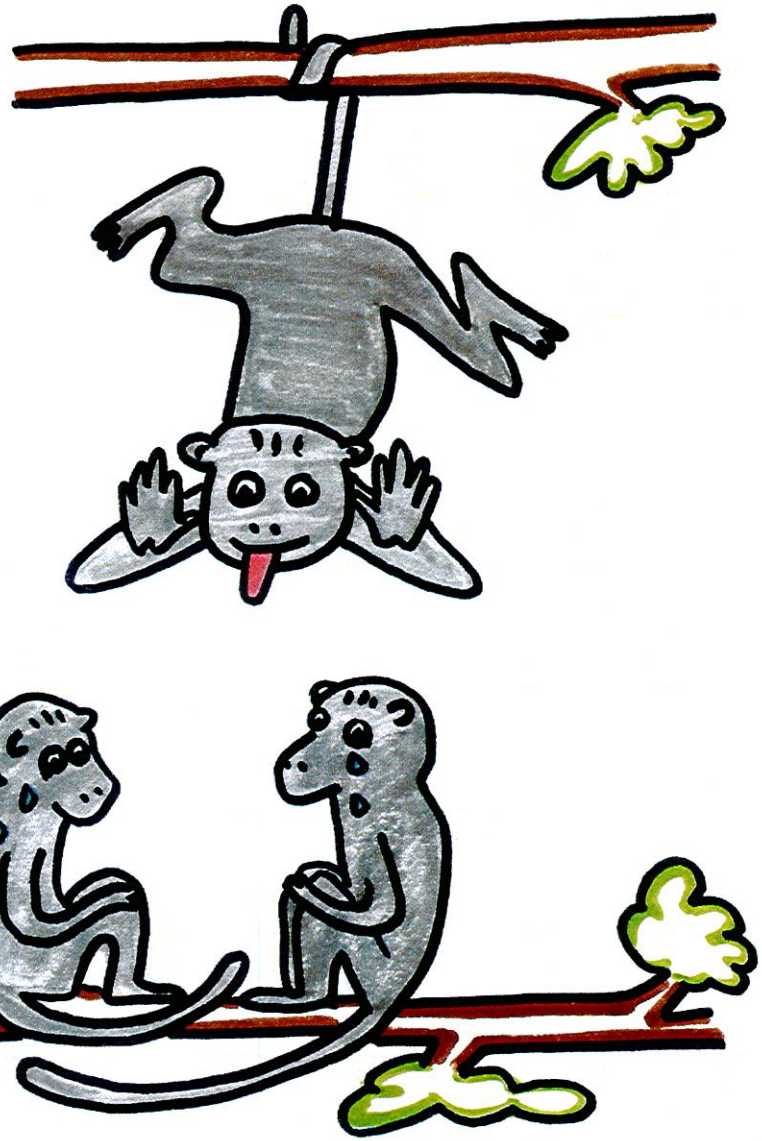

Alin şi Paul îi spuneau să se
oprească şi îl implorau să
se joace frumos. Câteodată chiar
plângeau, dar Alexandru
nu se oprea.

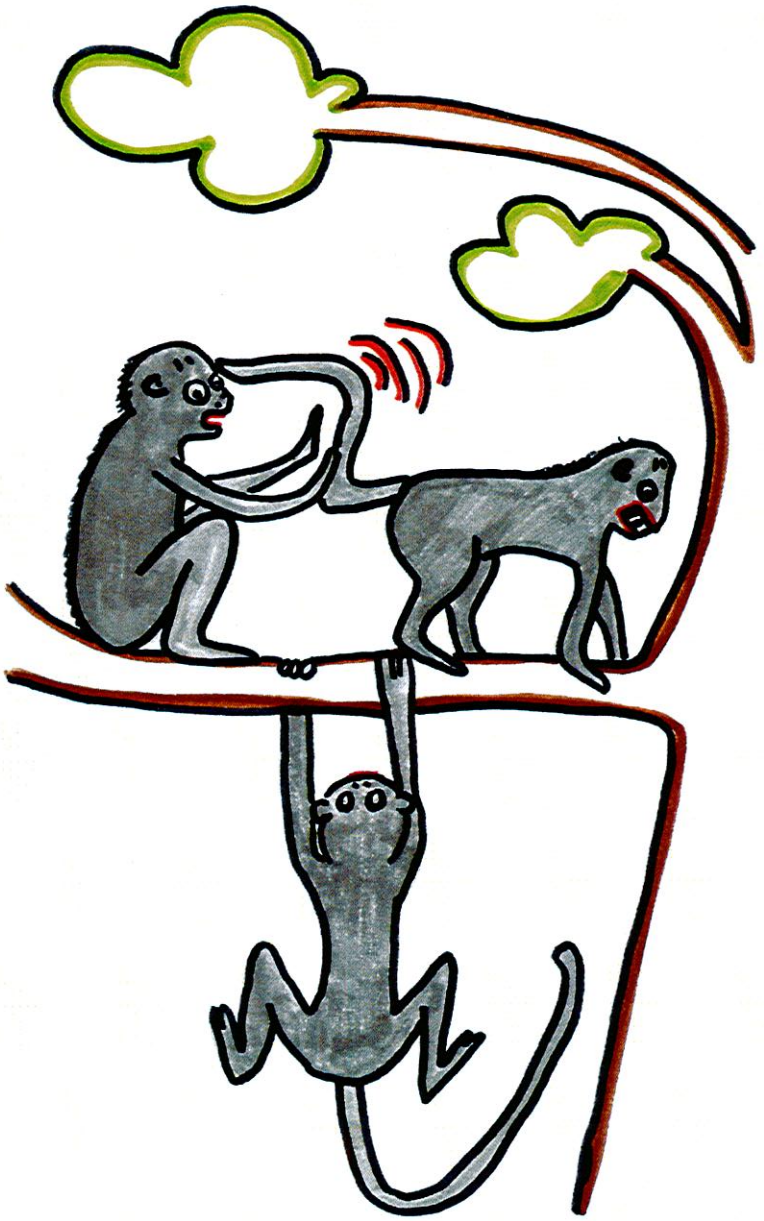

Ei nu puteau înțelege de ce
prietenul lor vroia să îi rănească.
Nu ştiau ce să facă,
de aceea s-au decis să
vorbească cu Regele junglei.

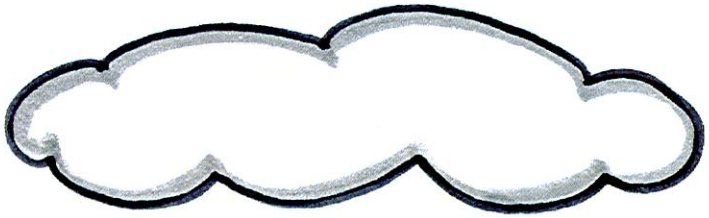

Cele două maimuțe
erau foarte triste şi confuze.

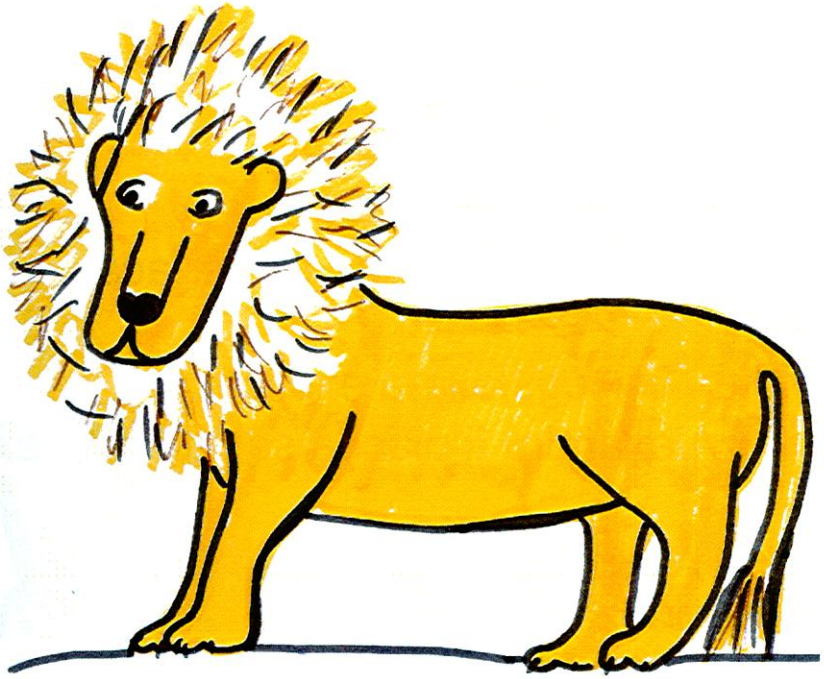

Ele i-au povestit Regelui
despre Alexandru şi i-au
mărturisit că nu ştiau ce să facă.

Atunci Regele le-a explicat că
lui Alexandru îi plăcea să intimideze.

Lui Alexandru îi plăcea să
tachineze şi de aceea îşi rănea
prietenii. Apoi i-a sfătuit
ce să facă.

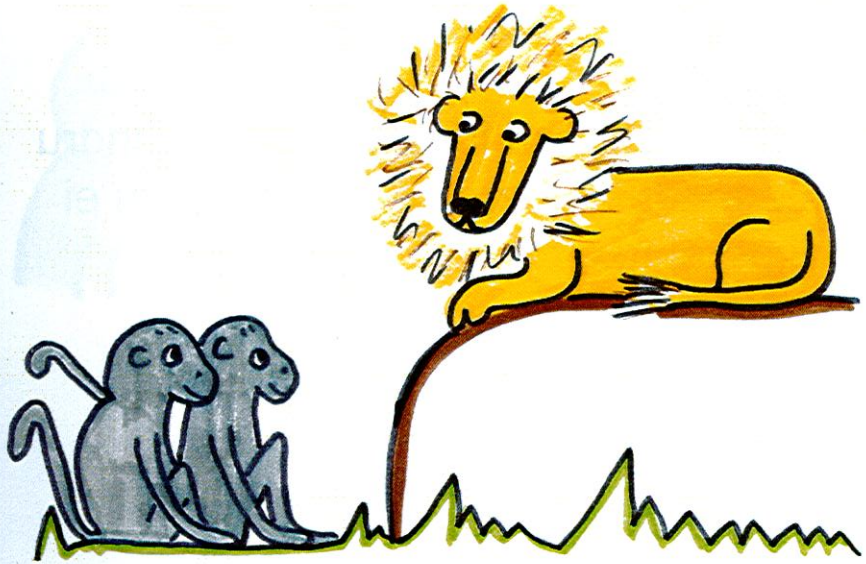

Regele le-a spus aşa:

1. Trebuiau să îi spună lui Alexandru că modul în care se comporta cu ei îi deranja.

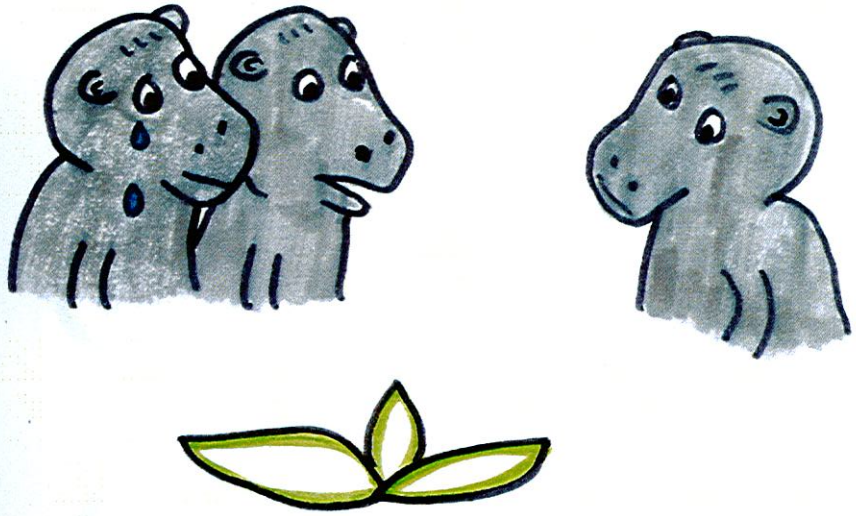

2. După aceea, trebuiau să
îi spună că, dacă nu va înceta cu
tachinările, ei nu se vor mai putea
juca cu el.

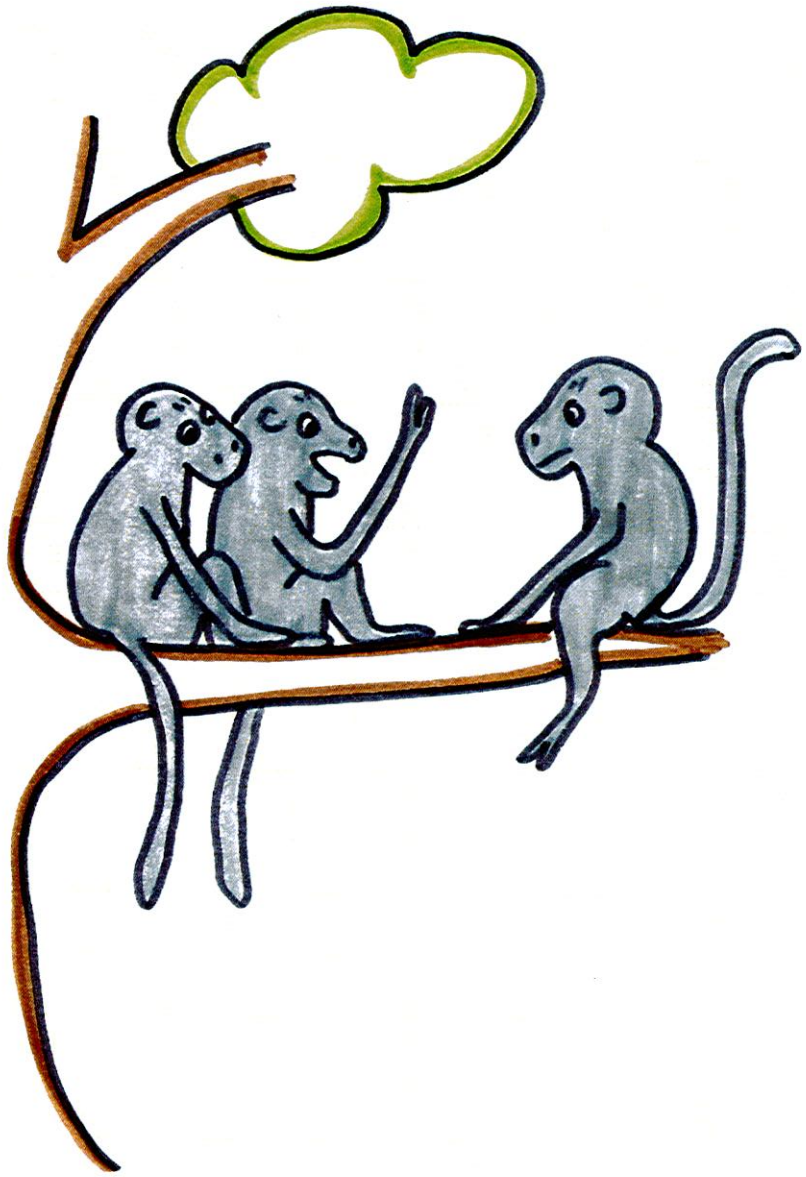

3. Dacă Alexandru ar continua să
îi ironizeze, ar trebui să îi spună
că nu se pot juca cu el şi
să se mute pe un alt teren de joacă.

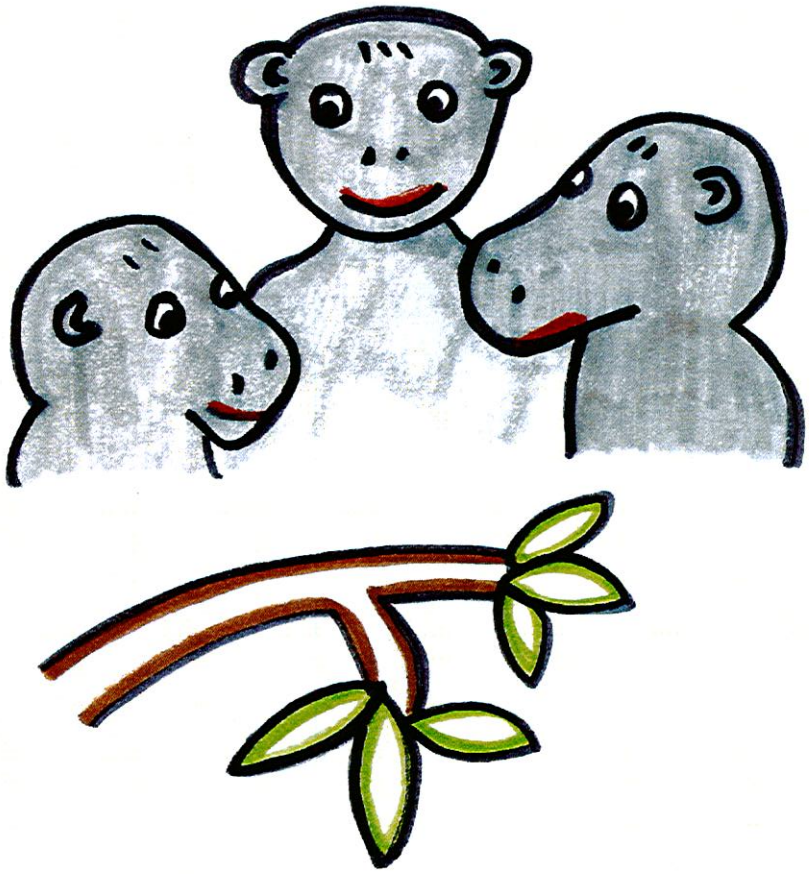

4. Dacă continua, ei trebuiau
să ceară sprijinul unuia
dintre părinții lor
ca să îi ajute în
rezolvarea problemei.

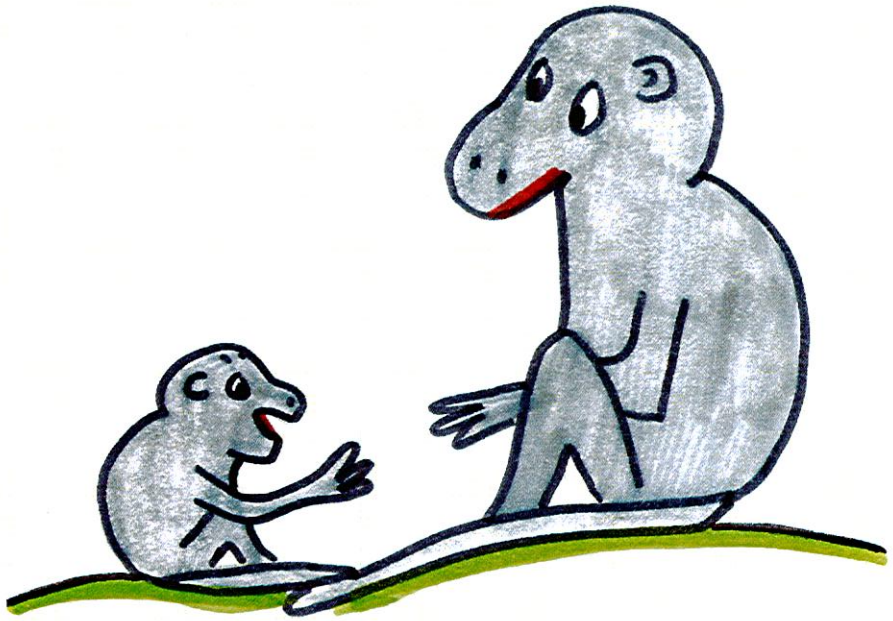

Cele două maimuțe erau
bucuroase că ceruseră ajutor
Regelui deoarece acum ştiau
ce să facă.

Ei îşi doreau să fie în continuare
prieteni cu Alexandru, pentru că
întotdeauna s-au simțit bine cu el.
Dar ştiau că nu puteau fi
prietenii cuiva care dorea să
îi rănească în mod constant.

Trebuiau să se protejeze.

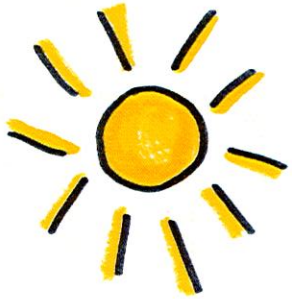

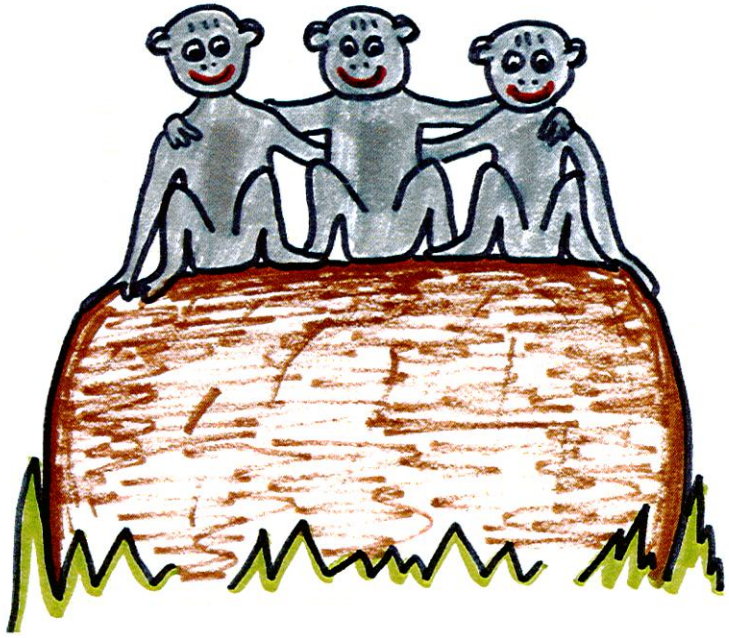

Despre autoare

Lauren Snailham este Psiholog Clinician.
(practică privată)

Ea lucrează cu adolescenți,copii
şi adulți ce se confruntă cu o serie
de provocări psihologice.